

รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

A Linear Structural Equation Model of Competencies of Education Supervisors Affecting
to the Effectiveness of Basic Education schools

บริญญา เนิดจำเริญ* ดร.โกริฟ วชิรินทรากุรู** ดร.กระพัน ศรีริง***

*นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

***อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นสมรรถนะศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตรวจสอบความตรงของโครงสร้างของสมรรถนะศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิผลรวมของสมรรถนะศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้แบบเป็น 2 ระยะ จึงมีกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ระยะที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดรอบของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างของสมรรถนะศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศักยภาพที่มีวิทยฐานะในระดับ เชี่ยวชาญ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้นำในการนิเทศการศึกษามาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยระยะที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นที่ใช้สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเป็นข้อมูลเชิง คุณภาพที่ไม่ต้องอาศัยสถิติตัวเลข แต่อาศัยข้อมูลสาระสนเทศ รายละเอียด ด้านสมรรถนะศักยภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็น คำตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ด้วยการหาข้อสรุป ตามประเด็นคำถาม อธิบายความเชิงพรรรณฯ แล้วจัดหมวดตามหัวข้อการวิจัย และในระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 460 โรง โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาหรือข้าราชการครุภูมิปัญญาที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลามขั้นตอน ในการวิจัยระยะนี้ เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตรฐานระดับเดียวกัน 5 ระดับ ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามตามแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์มูลโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรต่างๆ ค่าสถิติที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า

- ผลการตรวจสอบความตรงของโครงสร้างของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (ร้อยละ 75.20) โดยมี อายุ 35-44 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 39.40) ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ตรี (ร้อยละ 81.50) และเป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 82.00) ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี (ร้อยละ 40.40)

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลตัวแปรองค์ประกอบสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมการโครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีรายละเอียด ดังนี้

1) สมรรถนะการปฏิบัติงานหรือเฉพาะทางมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล = 1.88
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) สมรรถนะส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล = -1.09 เป็นอิทธิพลทางลบ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังต่อไปนี้

2.2.1 สมรรถนะการปฏิบัติงานหรือเฉพาะทางมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อม
ต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน = 2.35 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 สมรรถนะส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน = 1.08 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : สมรรถนะ, ศึกษานิเทศก์, ประสิทธิผลของสถานศึกษา

Abstract : The Objectives of this research were 1) to develop a linear structural relationship model of competencies of education supervisors affecting the effectiveness of basic education schools, 2) to examine the structural validity affecting the effectiveness of basic education schools, 3) to study the direct and indirect influences and total influence of competencies of education supervisors affecting to the effectiveness of basic education. This research was conducted in two phases as ; **Phase I**, the data were collected by in-depth interviews from 7 experts (purposive sampling) whom concern with education supervisor development, mastery academic level and the leader of education supervision. Results of interview were utilized to determine the framework of a linear structural relationship model. **Phase II**, the sampled 460 school administrators and teachers were in primary school of Basic Education Council .The units of analysis were schools by multi-stage random sampling. The research instrument was questionnaire and data were analyzed by statistic indexes as percentage, means, standard

deviation, confirmatory factor analysis, path analysis by Lisrel 8.72 to examining the fit of empirical data with causal relationship model.

The research findings were as follows; 1) The components of linear structural relationship model of competencies of education supervisors affecting the effectiveness of basic education schools. There were three major components as; performance competencies were education supervisory, human relationship and educational research , individual competencies were characteristic, communication and experiences of education supervisor, and school effectiveness were student attributes, the satisfaction of teachers, learning organization.2)The examining results on the validity of the LSRM of competencies of education supervisors affecting the effectiveness of basic education schools were informed all variables within the structural relationship within the model as performance competencies, individual competencies, school effectiveness were influenced directly and indirectly to the effectiveness of basic education schools with statistical significance at .05 level.

Keywords : competencies, education supervisor, school effectiveness

บทนำ การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะตรงตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นช่วงยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งกระทรวงศึกษาได้มีแนวโน้มในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบไป 4 ประการ คือการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 45-46) โดยจำเป็นจะต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องของเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบให้องค์กรหั้งภาครัฐ การนิเทศศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการการนิเทศการศึกษามีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษา เพราะการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการแนะนำช่วยเหลือครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา

การนิเทศทางการศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งหวังให้เกิดความเสมอภาคของการให้บริการการศึกษาแก่เด็กไทยทุกคน มีความเท่าเทียมกันในคุณภาพ ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งประสิทธิผลของโรงเรียนวัดได้จากความสามารถของโรงเรียนที่สามารถพัฒนาสถิติปัญญาของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด เราอาจกำหนดตัวชี้วัดตัวใดก็ได้ในการวัดประสิทธิผลของโรงเรียนโดยขึ้นอยู่กับว่าการกำหนดลักษณะองค์กรของโรงเรียน ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน สามารถวัดได้จากทักษะพื้นฐานทั่วไปที่บรรจุในหลักสูตร ทักษะระดับสูง ทักษะทางสังคม เจตคติ หรือวัตถุประสงค์ทางการศึกษาด้านอื่นๆ เป็นต้น

ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ที่จะมีบทบาทในการส่งเสริมให้โรงเรียนมีประสิทธิผลตามเป้าหมายและจำเป็นที่ศึกษานิเทศก์จำเป็นต้องมีสมรรถนะ โดยเฉพาะสมรรถนะส่วนบุคคลของศึกษานิเทศก์เป็น

ปัจจัยที่มีความสำคัญ หรือมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การสถานศึกษาอย่างมากปัจจัยหนึ่งต่อความสำเร็จหรือประสิทธิผลของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สมรรถนะของศึกษานิเทศก์ถือได้ว่าเป็นกระบวนการเพิ่มพูนทักษะในการทำงาน ค้นคว้าหาความรู้ด้านเทคนิคควิทยาการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการจัดระบบและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งถือเป็นหน้าที่และภาระที่สำคัญของศึกษานิเทศก์ ซึ่งระดับสมรรถนะของศึกษานิเทศก์ย่อมส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิผลของการพัฒนาด้านการจัดการศึกษา ดังนั้น จึงควรเป็นวิชาชีพที่ต้องมีระดับสมรรถนะสูง มีความรู้ความสามารถ และคุณธรรม ตลอดจนจริยธรรม รวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี จึงจะนำไปสู่การจัดการและการบริหารศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล หรืออาจกล่าวได้ว่า ศึกษานิเทศก์ถือเป็นบุคคลและวิชาชีพที่สำคัญที่สุดที่มีส่วนทำให้การจัดการศึกษาของประเทศประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว ถ้าศึกษานิเทศก์มีทักษะ มีสมรรถนะที่จำเป็นครบถ้วน และมีความเป็นมืออาชีพอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมจะส่งผลดีต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศด้วย (พิศิษฐ์ แสงสุพิน. 2553: 7)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือว่ามีความความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตลอดเวลาเน้นการพัฒนาสมรรถนะของศึกษานิเทศก์ซึ่งเป็นผู้นำในการพัฒนาประสิทธิผลของการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญา กรอบแนวคิด และเจตนาرمณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นประโยชน์ทั้งการเสริมสร้างและขยายองค์ความรู้ใหม่ๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบอะไรบ้าง
2. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒnarooรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อตรวจสอบความตรงของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมุติฐานของการวิจัย

รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะของศึกษานิเทศก์กับประสิทธิผลสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดประชากรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

ได้แก่

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลระยะที่ 1

การวิจัยระยะที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดรอบของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศึกษานิเทศก์ ที่มีวิทยฐานะในระดับเชี่ยวชาญ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้นำในการนิเทศการศึกษามาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 7 คน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างระยะที่ 2

2.1 ประชากรในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ ประชากร ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 28,566 โรง

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 460 โรง ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยมีผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนเป็น ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการ ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 1 และครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 รวมเป็นผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 1,840 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ในขั้นตอนการวิจัยระยะนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่ไม่ต้องอาศัยสถิติตัวเลข แต่อาศัยข้อมูลสารสนเทศ รายละเอียด ด้านสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็น คำตอบวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการหาข้อสรุปตามประเด็นคำถาม อธิบายความเชิงพรรณนา แล้วจัดหมวดตามหัวข้อการวิจัย

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทำ การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างสาเหตุตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรม Mplus ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบตามแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามโมเดลที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีตัวแปรทั้งภายในและภายนอก ผลการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสัมรรถภาพทางสถิติ ว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีดังนี้

- ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่า พิมพ์ชั้นความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมากหรือเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าใดแสดงว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

- ดัชนีความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างพิมพ์ชั้นความสอดคล้องจากรูปแบบก่อนและหลังปรับรูปแบบกับพิมพ์ชั้นความสอดคล้องก่อนปรับรูปแบบ ถ้าค่า

GFI มีค่ามากกว่า .09 แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้และคำนึงถึงขนาดของตัวแปรและกลุ่มตัวอย่าง ค่านี้ใช้เช่นเดียวกับ GFI ดังนั้นถ้าค่า GFI และ AGFI เท่ากัน 1 แสดงว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. ค่า RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation) เป็นค่าที่ปัจงบอกถึงความไม่สอดคล้องของรูปแบบที่สร้างขึ้นกับเมตริกความแปรปรวนร่วมของประชากร ซึ่งค่า RMSEA ที่น้อยกว่า 0.05 ถึง 0.08 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันสนิท (Close Fit) ถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.08 – 0.10 แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามค่าใช้ได้จะต้องถือว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นสอดคล้องควรจะมีค่าไม่เกิน 0.08

5. ค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปแบบค่าแนวโน้มมาตรฐาน (Largest Standardized Residual) ระหว่างเมตริกสหสมัยพัฒนาที่เข้าสู่การวิเคราะห์กับเมตริกที่ประมาณค่าเศษเหลือเคลื่อนที่เข้าใกล้ศูนย์ จะถือว่ารูปแบบมีแนวโน้มสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความพอดีเศษเหลือเหมาะสมอยู่ระหว่าง -2 ถึง +2 (Bollen, 1989 ; อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรชชัย. 2542: 55)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศึกษาในเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 องค์ประกอบด้านสมรรถนะปฏิบัติงานหรือเฉพาะทาง ประกอบด้วยตัวแปรແ geg 3 ตัว คือ การนิเทศการศึกษา ทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์ และการวิจัยทางการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75.20) โดยมี อายุ 35-44 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 39.40) ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 81.50) และเป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 82.00) ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี (ร้อยละ 40.40) ด้านสมรรถนะการปฏิบัติงาน (SPECT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การนิเทศการศึกษา (EDUSUP = 3.82) ทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์ (RELATION = 3.82) และการวิจัยทางการศึกษา (EDURES = 3.80) ตามลำดับ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล (PERSON) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ บุคลิกภาพ (PERSONAL = 3.74) ประสบการณ์ของศึกษานิเทศก์ (EXPR = 3.68) และทักษะการสื่อสาร (COMMU = 3.67) ตามลำดับ ด้านประสิทธิผลของสถานศึกษา (EFFECT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACHEV = 3.88) คุณลักษณะของผู้เรียน (STUDENT = 3.84) ความพึงพอใจของครู (SATIS = 57.589) และองค์การแห่งการเรียนรู้ (OGL = 3.84) ตามลำดับ

อภิรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นเพื่ออภิรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

1. ผลกระทบการวิจัยการวัดตัวแปรสมรรถนะในปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ค่าองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า รูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งองค์ประกอบด้านการนิเทศถือเป็นสมรรถนะเฉพาะทางที่ศึกษานิเทศก์ทุกคนต้องปฏิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Higgins and Leat (2001 : 98) ได้กล่าวว่า การนิเทศช่วยให้ผู้รับการนิเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลาย ทั้งการเพิ่มพูน การเป็นแบบอย่างในการทำงาน การสืบเสาะอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้แบบรวมพลัง และการชี้แนะในการดำเนินการให้ครุภิกิດการเปลี่ยนแปลงต้องกำหนดเป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการให้ครุภิกิດการเปลี่ยนแปลงแล้วจึงเลือกวิธีการที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น จะทำให้การนิเทศบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ นอกเหนือนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตบุรี เขต 1 (2551 : 46) ได้เสนอแนะถึงการนิเทศ การบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา การส่งเสริมให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาและจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ การส่งเสริมสถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาชาติ การส่งเสริมการพัฒนา การวัดและประเมินผลการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การส่งเสริมการศึกษา วิจัยและพัฒนาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน

2. ประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า รูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของคาร์สัน และคัน (Karson and other. 2000. 176) ได้สรุปว่า สถานศึกษาที่กำลังพัฒนาตัวเองเข้าสู่ความเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะหลายประการ สามารถตอบสนองต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก เช่นว่าผู้ที่มีส่วนร่วมจะสามารถสร้างความสำเร็จให้แก่โรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยด้านสมรรถนะการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้วยการนิเทศการศึกษา ด้านทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์และด้านประสบการณ์ของศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำไปกำหนดคุณสมบัติในการคัดเลือกศึกษานิเทศก์ให้ชัดเจน โดยยึดถือตามตัวบ่งชี้ 3 องค์ประกอบนี้ให้ชัดเจน เนื่องจากถ้าศึกษานิเทศก์มีคุณสมบัติครบทั้ง 3 องค์ประกอบแล้วก็จะทำให้ศึกษานิเทศก์มีสมรรถนะการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

2. ควรทำวิจัยการประเมินสมรรถนะของศึกษานิเทศก์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยในระหว่างการทำวิจัย จะได้ข้อมูลต่างๆ ที่สะท้อนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ในการปฏิบัติงานการนิเทศของศึกษานิเทศก์ นอกจากนี้ยังได้ทราบสารสนเทศถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่างๆ จากการนิเทศด้วย เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. (2549). มาตรฐานการพยาบาลในชุมชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2547). ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับมหาบัณฑิตย พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล สติติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีโรจน์ สารรัตน์. (2545). การบริหาร หลักการ ทฤษฎีและประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- สมคิด สร้อยยัน้ำ. (2547). การพัฒนาตัวแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสาวนี ตรีพุทธรัตน์. (2547). ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิผลในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1. (2551). คู่มือศึกษานิเทศก์ (สำหรับปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่งและวิธีฐานะ). ลพบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพาณิช.
- Barabara D., & Minsky. (2003). “The orle of climate and socialization in developing interfunctional Coordination”. *The Learning Organization*. 9(1) : 29-38.
- Cole., M.S., Schaninger W.S., Jr., & Harris, S.G. (2002). “The workplace social exchange network : A multilevel, conceptual examination”. *Group and Organization Management*. 27 : 142-167.
- David McClelland. (1973). Testing for Competence rather than for Intelligence. *American Psychologist*. 28 : 1 – 14.
- Gerstner, C. R., & Day, D. V. (1997). “Meta-analytic review of leader-member exchange theory : Correlates and construct issues”. *Journal of Applied Psychology*. 82 : 827-844.
- Henderson, V. (1976). *Nursing Research : A Survey and assessment*. New York : Appleton-Century Craft.
- Higgins, S., & Leat, D. (2001). Horse for courses or courses for horse : What is effective teacher development? In J.A. Soler, & H. Burgess (Eds.). *Teacher development : Exploring our own practice*. (pp. 57-68). London : Pual Chapman.
- Newcomb, T.M. (1995). *Social psychology*. New York : Drydem Press.

Wiersma, W. (1995). **Research methods in education : An introduction.** Boston : Allyn and Bacon.